

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Davida Hipšra a Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **Státní statek Jeneč, státní podnik v likvidaci**, sídlem Třanovského 622/11, Praha 17, zastoupen JUDr. Jaromírem Bláhou, advokátem se sídlem Prvního pluku 206/7, Praha 8, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích ze dne 20. 6. 2022, č. j. 52 Af 17/2021-241,

takto:

Výroky II až IV usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích ze dne 20. 6. 2022, č. j. 52 Af 17/2021-241, **se zrušují** a věc **se vrací** v uvedeném rozsahu tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Žalovaný vydal dne 22. 1. 2021 rozhodnutí č. j. 2631/21/5100-31462-704211, kterým zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Pardubický kraj ze dne 3. 1. 2020, č. j. 2898/20/2804-00460-602988, ve věci vyměření daně z nemovitých věcí. Toto rozhodnutí napadl žalobce žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích (dále též „krajský soud“). V průběhu řízení žalovaný informoval krajský soud o tom, že Generální finanční ředitelství (jako nadřízený správní orgán) zahájilo dne 19. 10. 2021 přezkumné řízení žalobou napadeného rozhodnutí, a to s ohledem na právní názor vyslovený Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 22. 7. 2021, č. j. 6 Afs 109/2021-44. Dne 26. 4. 2022 žalovaný dále informoval krajský soud o tom, že Generální finanční ředitelství vydalo dne 21. 4. 2022 ve věci nové rozhodnutí, č. j. 14918/22/5100-00460-704211, kterým napadané rozhodnutí zrušilo. Dne 24. 5. 2022

žalobce sdělil krajskému soudu, že žalobu bere v celém rozsahu zpět, neboť došlo ke zrušení napadaného rozhodnutí.

II.

[2] Krajský soud usnesením ze dne 20. 6. 2022, č. j. 52 Af 17/2021-241, žalobu i přes její zpětvzetí odmítl. Dovodil, že není na místě řízení zastavit dle § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s."), neboť zrušením napadaného rozhodnutí v přezkumném řízení odpadl předmět řízení. Taková situace odpovídá nedostatku procesních podmínek ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a proto bylo třeba žalobu odmítnout. Pro podporu svých závěrů odkázal na judikaturu a úpravu v zákoně č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. Rozhodnutí krajského soudu (jakožto i všechna dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu) je v plném znění dostupné na www.nssoud.cz a Nejvyšší správní soud na něj pro stručnost odkazuje.

III.

[3] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce včasnou kasační stížnost z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. V ní zpochybnil závěry krajského soudu ohledně nemožnosti zastavení řízení na základě předmětného zpětvzetí žaloby. Judikatura, na kterou krajský soud odkazuje, je nepřiléhává, protože řeší procesně odlišné situace. Dle názoru stěžovatele je nutné dát přednost zpětvzetí žalobního návrhu, neboť řízení před správními soudy je ovládáno dispoziční zásadou. K tomuto závěru směřuje i komentářová literatura a judikatura Nejvyššího správního soudu. Postup krajského soudu stěžovatele také zkrátil na jeho právu na náhradu nákladů řízení. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil a řízení o žalobě zastavil, popř. věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

IV.

[4] Žalovaný podal ke kasační stížnosti vyjádření, ve kterém se ztotožnil se závěry krajského soudu. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

V.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[6] Kasační stížnost je důvodná.

[7] Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem, že krajský soud měl řízení o žalobě zastavit, a nikoliv žalobu odmítnout. Podáním ze dne 24. 5. 2022 totiž vzal stěžovatel

žalobu jednoznačně zpět (obsah jeho podání nevzbuzuje žádné pochybnosti, že jeho cílem bylo vzít žalobu zpět a docílit zastavení řízení).

[8] Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že právní úprava krajskému soudu neukládá zkoumat, jaké důvody vedou žalobce ke zpětvzetí žaloby. Pokud žalobce (před rozhodnutí věci soudem) učiní zpětvzetí žaloby, nemá soud jinou možnost, než řízení o žalobě zastavit. Řízení před správními soudy je totiž ovládáno zásadou dispoziční, která umožňuje žalobci disponovat s jím podaným návrhem. V případě, že je soudu doručen jednoznačný projev vůle, ze kterého je patrno, že úmyslem podatele jen vzít žalobu zpět, soud řízení bez dalšího zastaví (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 1 Afs 57/2011-95, ze dne 22. 4. 2014, č. j. 2 Ads 21/2014-20, ze dne 27. 10. 2010, č. j. 8 As 22/2009-99, ze dne 18. 6. 2008, č. j. 7 Afs 39/2007-46, ze dne 17. 12. 2008, č. j. 7 As 17/2008-60, ze dne 8. 2. 2007, č. j. 8 As 24/2005-69, ze dne 16. 5. 2012, č. j. 4 As 24/2012-18, ze dne 26. 2. 2020, č. j. 7 Ads 474/2018-27). Uvedené závěry potvrdil rovněž Ústavní soud v nedávném usnesení ze dne 11. 2. 2020, sp. zn. I. ÚS 338/20.

[9] Nejvyšší správní soud dodává, že krajským soudem odkazovaná judikatura zdejšího soudu se týká odlišných případů a nelze z ní vyvozovat takové závěry, které by opodstatnily jeho procesní postup v dané věci. K její aplikaci soud neshledal důvod ani s ohledem na celkový kontext a povahu projednávané věci. Přiléhavá není ani podpůrná argumentace úpravou v občanském soudním řízení.

[10] Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou. Proto usnesení krajského soudu zrušil ve výrocích II až IV (výrokem I krajský soud vyslovil, že pokračuje v přerušeném řízení) a věc vrátil v tomto rozsahu krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). V dalším řízení je krajský soud vázán výše uvedenými právními názory (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[11] Nejvyšší správní soud ve věci rozhodl v souladu s § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. listopadu 2022

Tomáš Foltas
předseda senátu